

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **M. K.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. M. K., advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom v B., proti žalovanej **A. M. – F.**, so sídlom vo V., IČO: X., **o zaplatenie 8 555,-- Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp.zn. 6 C 248/2006, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 13. marca 2008, sp.zn. 8 Co 144/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Topoľčany (súd prvého stupňa) rozsudkom z 30. marca 2007, č.k. 6 C 248/2006-49, v spojení s opravným uznesením z 24. mája 2007, č.k. 6 C 248/2006-56, zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 8 555,-- Sk s 13 % úrokom z omeškania. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Vo svojom rozhodnutí dospel k záveru o nesplnení základných predpokladov vzniku zodpovednosti žalovanej za škodu v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka a o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v konaní. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Nitre (odvolací súd), konajúci o odvolaní žalobkyne, rozsudkom z 13. marca 2008, sp.zn. 8 Co 144/2007 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením potvrdil. Žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd tak rozhodol podľa § 219 O.s.p. majúc za to, že rozhodnutie súdu nižšieho

stupňa je správne. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Navrhla napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila všetkými dovolacími dôvodmi podľa § 241 ods. 2 písm. a/, b/, a c/ O.s.p.; dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ustanovením § 237 písm. f/ O.s.p., tvrdiac, že postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Vadu spočívajúcu v odňatí možnosti konať pred súdom žalobkyňa videla v tom, že na pojednávaní pred odvolacím súdom konanom dňa 13. marca 2008 jej, ako aj jej právnej zástupkyňi, nebolo umožnené vyjadriť sa k výpovedi žalovanej, v ktorej žalovaná po prvý krát od začiatku súdneho konania pripustila svoje pochybenie pri vypracovaní kúpnej zmluvy, ako aj pri vypracovaní návrhu na súd, ktorý mal odsúhlasiť právny úkon za nesvojprávneho účastníka zmluvy. Namietala tiež, že toto vyhlásenie žalovanej nebolo zaprotokolované v zápisnici o pojednávaní. V dôvodoch dovolania podrobne rozoberala skutkový a právny stav veci, tak ako ho uvádzala v konaní pred súdmi.

Žalovaná považovala rozhodnutie odvolacieho súdu za správne a navrhla podané dovolanie žalobkyne ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1, druhá veta O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie žalobkyne je prípustné, pretože podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu len pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.). Ak dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, je prípustné len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Napokon, dovolanie je prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa

odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného vo veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.).

Žalobkyňou napadnutý rozsudok vo veci samej nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 – 3 O.s.p., pretože ním bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, pričom odvolací súd v ňom nevyslovil prípustnosť dovolania a nepredchádza mu ani rozhodnutie dovolacieho súdu, ktorým by bol odvolací súd viazaný.

Prípustnosť dovolania žalobkyne vylučuje aj ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p. v znení do 15. októbra 2008, podľa ktorého dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, dovolanie nie je prípustné, ak výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa prvej vety. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

Dňa 25. októbra 2006, kedy bola žaloba podaná na Okresný súd Topoľčany, bola minimálna mzda podľa § 1 písm. b/ nariadenia vlády č. 540/2006 Z.z. 7 600,-- Sk a jej trojnásobok predstavoval sumu 22 800,-- Sk. Suma 8 555,-- Sk, zaplataenia ktorej sa žalobkyňa v konaní domáha, teda neprevyšuje trojnásobok minimálnej mzdy v deň podania žaloby na prvostupňovom súde a preto dovolanie žalobkyne nie je prípustné ani podľa tohto ustanovenia § 238 ods. 5 O.s.p. v znení do 15. októbra 2008.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, či o prípad

rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Takéto vady konania ale v dovolacom konaní neboli zistené.

Z vymenovaných procesných vád je v dovolaní výslovne namietaná vada konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., t.j. že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. V zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv (napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom - § 41 O.s.p., nazerat' do spisu a robiť si z neho výpisy - § 44 O.s.p., vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali - § 123 O.s.p., byť predvolaní na súdne pojednávanie - § 115 O.s.p., na to, aby im bol rozsudok doručený do vlastných rúk - § 158 ods. 2 O.s.p.).

Z obsahu dovolania žalobkyne je zrejmé, že prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. vyvodzuje z toho, že na pojednávaní pred Krajským súdom v Nitre dňa 13. marca 2008 jej a jej právnej zástupkyni bola odopretá možnosť vyjadriť sa k výpovedi žalovanej.

Prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. nie je daná už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté v tomto ustanovení uvedenou vadou. Dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné len vtedy, ak napadnuté rozhodnutie touto vadou skutočne trpí, t.j. ak sa stali skutočnosťou, v dôsledku ktorých vada vznikla a prejavila v rozhodnutí odvolacieho súdu.

Toto tvrdenie žalobkyne je v rozpore s obsahom zápisnice o pojednávaní z 13. marca 2008 (č.l. 73-75 spisu), z ktorej nevyplýva, že by odvolací súd pri prejednávaní a rozhodovaní vecí postupoval v rozpore s právnymi predpismi a žalobkyňa a jej právnej zástupkyni znemožnil uplatniť procesné práva priznané jej právnym poriadkom na zabezpečenie jej práv a oprávnených záujmov. Žalobkyňa, prípadne jej právna zástupkyňa, mohli tieto svoje

výhrady proti takémuto prípadnému postupu súdu uplatniť priamo na pojednávaní a žiadať o ich zachytenie do zápisnice o pojednávaní. Nakoľko tak neurobili, nie je možné považovať tvrdenia žalobkyne za zodpovedajúce skutočnosti.

Žalobkyňa ďalej namietala, že vyhlásenie žalovanej „že takýto právny úkon robila prvýkrát, a teda nemala s niečím podobným skúsenosti“, nie je zaprotokolované v zápisnici o pojednávaní pred odvolacím súdom.

Dovolací súd v tejto súvislosti uvádza, že v prípade, ak žalobkyňa nesúhlasila s obsahom zápisnice o pojednávaní, mohla využiť svoje oprávnenie vyplývajúce z ustanovenia § 40 ods. 3 O.s.p. a podať návrhy na doplnenie zápisnice ako aj námietky proti jej zneniu. Toto oprávnenie však nevyužila.

Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že konanie odvolacieho súdu nie je postihnuté vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Prípustnosť dovolania naostatok nie je možné vyvodiť ani z inej vady (neuviedenej v § 237 O.s.p.), tvrdenej v dovolaní ako dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. Pre iné než v ustanovení § 237 O.s.p. uvedené vady rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania, dovolanie totiž nie je prípustné. Takáto vada môže byť právne významná len pri inak prípustnom dovolaní. Dovolanie žalobkyne vo veci samej ale nie je prípustné podľa ustanovení upravujúcich prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku proti rozsudku odvolacieho súdu, v akej procesnej forme bolo napadnuté rozhodnutie vo veci samej vydané.

Pokiaľ žalobkyňa v dovolaní namieta, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav) je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia žalobkyne boli opodstatnené, ňou uvádzané skutočnosti by mali za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladali by ale prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či dovolací súd použil na zistený skutkový stav správny právny predpis a či ho aj správne aplikoval,

prichádzalo do úvahy až vtedy, kedy dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad ale v danej veci nejde.

Keďže ustanovenia § 237, § 238 ods. 1 – 3, § 238 ods. 5 O.s.p. dovolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 13. marca 2008, sp.zn. 8 Co 144/2007 nepripúšťajú, bolo potrebné tento opravný prostriedok odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z.

Vzhľadom na uvedené, dovolacie konanie sa obmedzilo iba na fázu zisťovania podmienok prípustnosti dovolania a nemohlo pokročiť do ďalšej fázy, t.j. preskúmania vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd jej ale napriek tomu náhradu trov konania nepriznal, pretože v dovolacom konaní jej žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. novembra 2008

JUDr. Ladislav Górász, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková